

İsimsizlerin

– tirfon · 28 Nisan 2014

Belki sadece sarılmamız...
Hiç konuşmadan,
Gözlerimiz sımsıkı kapalı.
Kollarımız herhangi bir ulu çınara
sarılı incecik sarmaşık dalları.
Öyle naif, öyle sıkmadan dolanmalıyız birbirimize.
Başını koyduğunda omzuma,
Teninin kokusu genzimi yakmalı.

Sarılmamız belki sadece...
Hiç susamadan,
umursamadan ayaklarımıza inen kara suları
gürül gürül akan dünyadan alıp payımızı
huzuru içmeliyiz kana kana,
bu iki kişilik tecritde.
Yok olmalı, yok olsun yüzüm
saçlarının gölgesinde.
Günlerce...gecelerce...

Sadece sarılmamız belki...
Ötesine gerek yok.
Ötesine yürek yok.